

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ביצה-ביצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכניס שבלין לעשות מהן עיסה - אוכל מהן עראי ופטור, למוללן במלילות - רבי מחייב פטר.	דתניא: [רבי]	◊											ג.
	רבי יוסי ברבי יהודה:	◊											ג.
ולרבי יוסי ברבי יהודה נמי משכחת לה, כגון שהכניס שבלין לעשות מהן עיסה, ונמלך עליהן למוללן ביום טוב, דטבלא ביומיה.		◊											ג.
אלא מאי תרומה - רוב תרומה.		!											ג.
מחלוקת בשבלין, אבל בקטניות - דברי הכל אסורייתא טבלא.	אביי:	◊											ג.
לימא מסייע ליה:		◊											ג.
מי שהיו לו חבילי תלתן של טבל - הרי זה כותש, ומחשב כמה זרע יש בהם, ומפריש על הזרע ואינו מפריש על העץ.	[תנן]	◊											ג.
מאי לאו רבי יוסי ברבי יהודה היא, דאמר התם לא טבלא, הכא טבלא		◊											ג.
לא, רבי היא.		!											ג.
אי רבי היא, מאי אריא תלתן? אפילו שבלין נמי?		◊											ג.
אלא מאי - רבי יוסי ברבי יהודה, לשמעין שאר מיני קטניות וכל שכן תלתן		◊											ג.
אלא, תלתן אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: הואיל וטעם עצו ופריו שוה לפרוש נמי אעצו, קא משמע לן.		!											ג.
מחלוקת בשבלין, אבל בקטניות - דברי הכל אסורייתא לא טבלא.	איכא דאמרי, אמר אביי:	◊											ג.
מי שהיו לו חבילי תלתן של טבל הרי זה כותש ומחשב כמה זרע יש בהן, ומפריש על הזרע ואינו מפריש על העץ.	מיתיבי:	◊											ג.
מאי לאו - טבל טבול של תרומה		◊											ג.
לא, טבל טבול של תרומת מעשר, וכדרבי אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש.		!											ג.
מעשר ראשון שהקדימו בשבלין - שמו טובלו לתרומת מעשר.	דאמר רבי אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש:	!											ג.
כותש למה ליל? לימא ליה: כי היכי דיהבו לי - הכי יהיבנא לך		◊											ג.
קנסא.	רבא:	!											ג.
בן לוי שנתנו לו שבלין במעשרותיו - עושה אותן גורן, ענבים - עושה אותן יין. זיתים - עושה אותן שמן ומפריש עליהם תרומת מעשר, ונותנן לכהן. שכשם שתרומה גדולה אינה ניטלת אלא מן הגורן ומן היקב, כך תרומת מעשר אינה ניטלת אלא מן הגורן ומן היקב.	תניא נמי הכי:	◊											ג.
מחשב? הא מדידה בעי		◊											ג.
הא מני - אבא אלעזר בן גימל היא.		!											ג.
(במדבר יח) ונחשב לכם תרומתכם - בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר. כשם שתרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה - כך תרומת מעשר ניטלת באומד ובמחשבה.	דתניא, אבא אלעזר בן גימל:	!											ג.
מעשר ראשון שהקדימו בשבלין - שמו טובלו לתרומת מעשר.	גופא, אמר רבי אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש:	◊											ג.
מאי טעמא?													ג.
הואיל ויצא עליו שם מעשר.	רבא:	!											ג.
מעשר ראשון שהקדימו בשבלין - פטור מתרומה גדולה, שנאמר (במדבר יח) והרמתם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר, מעשר מן המעשר אמרתי לך, ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר.	רבי שמעון בן לקיש:	◊											ג.
אי הכי, אפילו הקדימו בכרי נמי?	רב פפא לאביי:	◊											ג.
עליך אמר קרא (במדבר יח) מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת ה'.	אמר ליה: [אביי]	!											ג.
ומה ראית?	[רב פפא]	◊											ג.
האי אדגן, והאי לא אדגן.	[אביי]	!											ג.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ביצה-ביצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
המקלף שעורין מקלף אחת ואוכל, ואם קלף נתן לתוך ידו - חייב.	תנן התם:										■	◇	
וכן לשבת.	רבי אלעזר:										■	◇	
איני? והא רב מקלפא ליה דביתהו כסי, כסי, ורבי חייא מקלפא ליה דביתהו כסי, כסי										○	◌	◇	
אלא, אי אתמר אסיפא אתמר:											■	◇	
המולל מלילות של חטים - מנפח על יד, על יד, ואוכל, ואם נפח ונתן לתוך חיקו - חייב.	[סיפא]										■	◇	
וכן לשבת.	רבי אלעזר:										■	◇	
ורישא, למעשר - אין, לשבת לא? ומי איכא מידי דלענין שבת לא הוי גמר מלאכה, ולמעשר הוי גמר מלאכה?	מתקיף לה רבי אבא בר ממל:										◌	◇	
ולא? והא גרנן למעשר	מתקיף לה רב ששת בריה דרב אידי:										◌	◇	
איזהו גרנן למעשר? הקשוואין והדלועין משיפסו, ושלא פקסו - משיעמיד ערמה.	דתנן:										■	◇	
ותנן נמי גבי בצלים: משיעמיד ערמה.	[תנן]										■	◇	
ואילו גבי שבת - העמדת ערמה פטור											◌	◇	
אלא מאי אית לך למימר - מלאכת מחשבת אסרה תורה											!	◇	
הכא נמי: מלאכת מחשבת אסרה תורה.											!	◇	
כיצד מולל?											^	◇	
חדא אחדא	אביי משמיה דרב יוסף										◆	!	◇
חדא אתרתי.	רב אויא משמיה דרב יוסף:										◆	!	◇
כיון דמשני - אפילו חדא אכולהו נמי.	רבא:										◆	!	◇
כיצד מנפח?												^	◇
מנפח מקשרי אצבעותיו ולמעלה.	רב אדא בר אהבה אמר רב:											!	◇